

DECYZJE PRZYJĘTE WSPÓLNIE PRZEZ PARLAMENT EUROPEJSKI I RADĘ

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY NR 1348/2008/WE

z dnia 16 grudnia 2008 r.

zmieniająca dyrektywę Rady 76/769/EWG w odniesieniu do ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu 2-(2-metoksyetoksy)etanolu, 2-(2-butoksyetoksy)etanolu, metylenodifenylo diizocyjanianu, cykloheksanu i azotanu amonu

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 793/93 w sprawie oceny i kontroli ryzyk stwarzanych przez istniejące substancje ⁽³⁾ ocenie pod względem ryzyka dla zdrowia ludzkiego poddano: 2-(2-metoksyetoksy)etanol (MEE), 2-(2-butoksyetoksy)etanol (BEE), metylenodifenylo diizocyjanian (MDI) i cykloheksan. Ocena ryzyka dotycząca tych substancji chemicznych ujawniła potrzebę ograniczenia ryzyka, jakie te substancje stwarzają dla zdrowia ludzkiego. Wnioski te zostały potwierdzone przez Komitet Naukowy ds. Toksyczności, Ekotoksyczności i Środowiska.

(2) W zaleceniach Komisji 1999/721/WE z dnia 12 października 1999 r. dotyczącym skutków oceny ryzyka i strategii zmniejszenia ryzyka dla substancji: 2-(2-butoksyetoksy)etanol, 2-(2-metoksyetoksy)etanol, chloroalkany

C10-13, benzen, C10-13-alkilopochodne ⁽⁴⁾ i 2008/98/WE z dnia 6 grudnia 2007 r. w sprawie środków redukcji ryzyka dla następujących substancji: piperazyna, cykloheksan, metylenodifenylo diizocyjanian, but-2-yno-1,4-diol, metylooksiran, anilina, akrylan 2-etyloheksylu, 1,4-dichlorobenzen, 3,5-dinitro-2,6-dimetylo-4-tert-butyloacetofenon, ftalan di(2-etyloheksylu), fenol, 5-tert-butylo-2,4,6-trójnitro-m-ksylen ⁽⁵⁾, przyjętych w ramach rozporządzenia (EWG) nr 793/93, zaproponowano strategię ograniczania ryzyka związanego odpowiednio z MEE, BEE, MDI i cykloheksanem oraz zalecono obowiązkowo stosować środki ograniczające w ramach dyrektywy Rady 76/769/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych ⁽⁶⁾ w przypadku wprowadzenia do obrotu w celu powszechnej sprzedaży preparatów zawierających te substancje.

(3) W celu ochrony konsumentów konieczne okazuje się być ograniczenie wprowadzania do obrotu i stosowania preparatów zawierających MEE, BEE, MDI lub cykloheksan w przypadku określonych zastosowań.

(4) MEE jest bardzo rzadko stosowane jako składnik farb przeznaczonych dla konsumentów, produktów do usuwania farby, środków czyszczących, emulsji samonabłyszczających i szczeliw podłogowych. Wyżej wspomniana ocena ryzyka wykazała, że istnieje zagrożenie dla zdrowia konsumentów w związku z narażeniem skóry na farby i produkty do usuwania farby zawierające MEE. MEE stosowane jako składnik farb i produktów do usuwania farby nie powinny być wprowadzane do obrotu w celu powszechnej sprzedaży. Mimo że stosowanie MEE jako składnika środków czyszczących, emulsji samonabłyszczających i szczeliw podłogowych nie zostało poddane ocenie, to jednak może ono stanowić podobne zagrożenie, a zatem MEE stosowane jako składnik tych produktów również nie powinno być wprowadzane do obrotu w celu powszechnej sprzedaży. Na użytek nadzoru rynku należy przyjąć dopuszczalną zawartość 0,1 % masowo MEE w tych preparatach.

⁽¹⁾ Dz.U. C 204 z 9.8.2008, s. 13.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 9 lipca 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 18 listopada 2008 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 84 z 5.4.1993, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 292 z 13.11.1999, s. 42.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 33 z 7.2.2008, s. 8.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 262 z 27.9.1976 s. 201.

- (5) BEE jest stosowane jako składnik farb i środków czyszczących. Wyżej wspomniana ocena ryzyka dotycząca BEE wykazała, że istnieje zagrożenie dla zdrowia konsumentów w związku z narażeniem poprzez wdychanie w czasie stosowania produktów do usuwania farby. W celu przeciwdziałania ryzyku narażenia konsumentów poprzez wdychanie należy wprowadzić pochodny bezpieczny dopuszczalny poziom stężenia BEE w rozpylanych środkach czyszczących wynoszący 3 %. Chociaż stosowanie BEE jako składnika rozpylanych środków czyszczących w dozownikach aerozoli nie zostało poddane ocenie, to jednak może ono stanowić podobne zagrożenie, a zatem BEE stosowane jako składnik tych środków czyszczących w stężeniu wynoszącym co najmniej 3 % masowo, również nie powinno być wprowadzane do obrotu w celu powszechnej sprzedaży. Dozowniki aerozoli powinny być zgodne z wymogami dyrektywy Rady 75/324/EWG z dnia 20 maja 1975 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do dozowników aerozoli ⁽¹⁾.
- (6) W przypadku farb innych niż farby w aerozolu należy wprowadzić wymóg ostrzeżenia przed stosowaniem tego rodzaju farb w urządzeniach do rozpylania, jeżeli poziom stężenia BEE w tych farbach wynosi co najmniej 3 % masowo.
- (7) W celu zapewnienia odpowiedniego wycofywania farb i środków czyszczących w dozownikach aerozoli, nie spełniających limitów zawartości dla BEE, należy ustalić różne daty rozpoczęcia stosowania ograniczeń w odniesieniu do wprowadzenia na rynek po raz pierwszy i zakończenia sprzedaży BEE w farbach i środków czyszczących w dozownikach aerozoli.
- (8) Ocena ryzyka dla MDI wykazała, że w przypadku stosowania przez konsumenta preparatów zawierających MDI istnieje potrzeba ograniczania ryzyka związanego z wdychaniem lub narażeniem skóry. Dla przeciwdziałania i wyeliminowania tego rodzaju ryzyka wprowadzanie do obrotu w celu powszechnej sprzedaży preparatów zawierających MDI powinno być dozwolone tylko po spełnieniu określonych warunków, takich jak obowiązkowe dołączanie do opakowań odpowiednich rękawic ochronnych i dodatkowych instrukcji. Rękawice te powinny być zgodne z wymogami dyrektywy Rady 89/686/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wyposażenia ochrony osobistej ⁽²⁾. Ponieważ przepis dotyczący wyposażenia ochronnego i drukowania odpowiednich informacji wiąże się z podjęciem określonych działań przez producentów, należy przewidzieć dłuższy okres przejściowy.
- (9) W ocenie ryzyka dotyczącej cykloheksanu skoncentrowano się na narażeniu konsumentów podczas stosowania preparatów zawierających cykloheksan do kładzenia wykładzin i uznano, że konieczne są środki ograniczające w celu ograniczenia ryzyka dla konsumentów w czasie stosowania tych preparatów. Zatem kleje kontaktowe na bazie neoprenu zawierające cykloheksan powinny być wprowadzane do obrotu w celu powszechnej sprzedaży jedynie w opakowaniach o zmniejszonej zawartości. Zharmonizowane instrukcje dostarczane wraz z produktem powinny ostrzegać konsumentów przed stosowaniem produktu przy słabej wentylacji lub do kładzenia wykładzin.
- (10) Azotan amonu, powszechnie stosowany w całej Wspólnocie jako nawóz, może być środkiem utleniającym. W szczególności może wybuchnąć przy zmieszaniu z niektórymi substancjami. Dlatego nawozy na bazie azotanu amonu powinny spełniać określone wymogi przy wprowadzaniu do obrotu w celu zabezpieczenia ich przed przypadkowym wybuchem.
- (11) Rozporządzenie (WE) nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. w sprawie nawozów ⁽³⁾ ustanawia zharmonizowane wymogi, w tym wymogi bezpieczeństwa, dla nawozów na bazie azotanu amonu. Nawozy spełniające te wymogi mogą być oznakowane „nawóz WE” i mogą znajdować się w swobodnym obrocie na rynku wewnętrznym.
- (12) W przypadku nawozów przeznaczonych na sprzedaż tylko w danym państwie członkowskim producenci mogą postanowić, że spełnią jedynie wymogi obowiązujące na poziomie krajowym. W związku z tym nawozy te nie muszą spełniać wymogów bezpieczeństwa ustalonych na poziomie wspólnotowym. W celu zapewnienia jednakowego poziomu ochrony w całej Wspólnocie wszystkie nawozy na bazie azotanu amonu powinny spełniać te same wymogi bezpieczeństwa.
- (13) W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 określono test odporności na detonację dla nawozów na bazie azotanu amonu zawierających ponad 28 % masowo azotu w stosunku do azotanu amonu. W rozporządzeniu tym określono też szereg właściwości fizycznych i limitów zawartości zanieczyszczeń chemicznych dla tego rodzaju nawozów w celu zminimalizowania ryzyka detonacji. Nawozy na bazie azotanu amonu spełniające wspomniane wymogi lub zawierające mniej niż 28 % masowo azotu są uznane przez wszystkie państwa członkowskie za bezpieczne w celu stosowania w rolnictwie.
- (14) W związku z tym wszystkie nawozy na bazie azotanu amonu wprowadzane do obrotu na obszarze Wspólnoty powinny spełniać wymogi bezpieczeństwa określone w rozporządzeniu (WE) nr 2003/2003.

⁽¹⁾ Dz.U. L 147 z 9.6.1975, s. 40.

⁽²⁾ Dz.U. L 399 z 30.12.1989, s. 18.

⁽³⁾ Dz.U. L 304 z 21.11.2003, s. 1.

- (15) Nawozy na bazie azotanów były stosowane w sposób niezgodny z przeznaczeniem do nielegalnej produkcji materiałów wybuchowych. Rodzaje nawozów, które mogą być stosowane w tym celu, zawierają jedynie 16 % azotu. Dlatego też jedynie rolnicy i użytkownicy profesjonalni powinni mieć dostęp do nawozów i preparatów zawierających ponad 16 % masowo azotu w stosunku do azotanów. W tym celu należy zdefiniować pojęcia „rolnik” i „działalność rolnicza”, aby w rolnictwie i innych podobnych rodzajach działalności, takich jak utrzymanie parków, ogrodów lub boisk sportowych, można było nadal stosować nawozy o wyższej zawartości azotu. Państwa członkowskie mogą jednak ze względów społeczno-gospodarczych zastosować na swoich terytoriach limit wynoszący 20 % masowo azotu w stosunku do azotanów.
- (16) Przepisy niniejszej decyzji przyjmuje się w celu włączenia ich do załącznika XVII rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywę Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE⁽¹⁾, zgodnie z art. 137 ust. 3 tego rozporządzenia.
- (17) Dyrektywa 76/769/EWG powinna zostać odpowiednio zmieniona.
- (18) Niniejsza decyzja nie narusza przepisów wspólnotowych ustanawiających minimalne wymogi ochrony pracowników, takich jak dyrektywa Rady 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników

w miejscu pracy⁽²⁾ oraz opierające się na niej dyrektywy szczegółowe, w szczególności dyrektywa 2004/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych lub mutagennych podczas pracy (szósta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy Rady 89/391/EWG) (wersja ujednolicona)⁽³⁾ oraz dyrektywa Rady 98/24/WE z dnia 7 kwietnia 1998 r. w sprawie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników przed ryzykiem związanym ze środkami chemicznymi w miejscu pracy (czternasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG)⁽⁴⁾,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik I do dyrektywy 76/769/EWG zmienia się zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 16 grudnia 2008 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego
H.-G. PÖTTERING
Przewodniczący

W imieniu Rady
B. LE MAIRE
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1; sprostowanie w Dz.U. L 136 z 29.5.2007, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 183 z 29.6.1989, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 50.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 131 z 5.5.1998, s. 11.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do dyrektywy 76/769/WE dodaje się następujące punkty:

„53. 2-(2-metoksyetoksy)etanol (MEE) Nr CAS: 111-77-3 Nr EINECS: 203-906-6	Nie wolno wprowadzać do obrotu po dniu 27 czerwca 2010 r. w celu powszechnej sprzedaży, jako składnik farb, produktów do usuwania farby, środków czyszczących, emulsji samonabłyszczających i szczeliw podłogowych w stężeniu równym lub większym niż 0,1 % masowo.
54. 2-(2-butoksyetoksy)etanol (BEE) Nr CAS: 112-34-5 Nr EINECS: 203-961-6	1. Nie wolno wprowadzać do obrotu po dniu 27 czerwca 2010 r., w celu powszechnej sprzedaży, jako składnik farb lub środków czyszczących w dozownikach aerozolu w stężeniu równym lub większym niż 3 % masowo. 2. Farby i środki czyszczące w dozownikach aerozolu zawierające BEE, niespełniające wymogów pkt 1), nie mogą być wprowadzane do obrotu w celu powszechnej sprzedaży po dniu 27 grudnia 2010 r. 3. Bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych dotyczących klasyfikacji, opakowania i oznakowania substancji i preparatów niebezpiecznych farby inne niż w aerozolu, zawierające BEE w stężeniu równym lub większym niż 3 % masowo, wprowadzane do obrotu w celu powszechnej sprzedaży muszą być oznaczone w sposób widoczny, czytelny i trwałe w terminie do dnia 27 grudnia 2010 r. w następujący sposób: »Nie używać w urządzeniach do rozpylania farb.«
55. Metylenodifenylo diizocyanian (MDI) Nr CAS: 26447-40-5 Nr EINECS: 247-714-0	1. Nie wolno wprowadzać do obrotu po dniu 27 grudnia 2010 r., jako składnik preparatów w stężeniu równym lub większym niż 0,1 % masowo, w celu powszechnej sprzedaży, chyba że opakowanie: a) zawiera rękawice ochronne zgodne z wymogami dyrektywy Rady 89/686/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wyposażenia ochrony osobistej (*). b) bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych dotyczących klasyfikacji, opakowania i oznakowania substancji i preparatów niebezpiecznych jest widocznie, czytelnie i trwale oznaczone w następujący sposób: »— Stosowanie tego produktu może wywoływać reakcje alergiczne u osób uczulonych na diizocyaniany. — Osoby cierpiące na astmę, egzemę lub dolegliwości skórne powinny unikać kontaktu, w tym kontaktu skórno, z tym produktem. — Ten produkt nie powinien być stosowany przy słabej wentylacji, chyba że stosowana jest maska ochronna z odpowiednim filtrem przeciwgazowym (np. typu A1 zgodnie z normą EN 14387).« 2. W drodze odstępstwa pkt 1 lit. a) nie ma zastosowania do klejów topliwych.
56. Cykloheksan Nr CAS: 110-82-7 Nr EINECS: 203-806-2	1. Nie wolno wprowadzać do obrotu po raz pierwszy po dniu 27 czerwca 2010 r., w celu powszechnej sprzedaży, jako składnik klejów kontaktowych na bazie neoprenu w stężeniach równych lub większych niż 0,1 % masowo w opakowaniach większych niż 350 g. 2. Kleje kontaktowe na bazie neoprenu zawierające cykloheksan i niespełniające wymogów pkt 1 nie mogą być wprowadzane do obrotu w celu powszechnej sprzedaży po dniu 27 grudnia 2010 r. 3. Bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych dotyczących klasyfikacji, opakowania i oznakowania substancji i preparatów niebezpiecznych kleje kontaktowe na bazie neoprenu zawierające cykloheksan w stężeniu równym lub większym niż 0,1 % masowo wprowadzane do obrotu w celu powszechnej sprzedaży po dniu 27 grudnia 2010 r. muszą być w sposób widoczny, czytelny i trwałe oznaczone w następujący sposób: »— Nie używać tego produktu w przypadku słabej wentylacji. — Nie używać tego produktu do kładzenia wykładzin.«

57. Azotan amonu (AA) Nr CAS 6484-52-2 Nr EINECS 229-347-8	1. Nie wolno wprowadzać do obrotu po raz pierwszy po dniu 27 czerwca 2010 r. jako substancji lub w preparatach zawierających ponad 28 % masowo azotu w stosunku do azotanu amonu, do użycia jako nawóz stały, jedno- lub wieloskładnikowy, chyba że nawóz jest zgodny z przepisami technicznymi dotyczącymi nawozów na bazie azotanu amonu z wysoką zawartością azotu określonych w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. w sprawie nawozów (**). 2. Nie wolno wprowadzać do obrotu po dniu 27 czerwca 2010 r. jako substancji lub w preparatach zawierających co najmniej 16 % masowo azotu w stosunku do azotanu amonu z wyjątkiem dostaw dla: a) dalszych użytkowników i dystrybutorów, w tym osób fizycznych i prawnych posiadających licencję lub zezwolenie zgodnie z dyrektywą Rady 93/15/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie harmonizacji przepisów dotyczących wprowadzania do obrotu i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (***); b) rolników w celu wykorzystania w działalności rolniczej prowadzonej w pełnym lub niepełnym wymiarze czasu pracy i niekoniecznie w zależności od powierzchni gruntów. Na użytek niniejszej litery: (i) »rolnik« oznacza osobę fizyczną lub prawną bądź grupę osób fizycznych lub prawnych, bez względu na status prawny takiej grupy i jej członków w świetle prawa krajowego, których gospodarstwo znajduje się na terytorium Wspólnoty, o którym mowa w art. 299 Traktatu, oraz które prowadzą działalność rolniczą; (ii) »działalność rolnicza« oznacza produkcję, hodowlę lub uprawę produktów rolnych, w tym zbiory plonów, dojenie zwierząt, chów zwierząt oraz utrzymywanie zwierząt dla celów gospodarczych, lub utrzymywanie gruntów w dobrej kulturze rolnej zgodnej z ochroną środowiska, zgodnie z art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników (****); c) osób fizycznych lub prawnych prowadzących działalność zawodową, np. w zakresie ogrodnictwa, szklarniowej uprawy roślin, utrzymania parków, ogrodów lub boisk sportowych, leśnictwa lub inną podobną działalność. 3. W odniesieniu do ograniczeń zawartych w pkt 2 państwa członkowskie mogą jednak ze względów społeczno-gospodarczych zastosować do dnia 1 lipca 2014 r. limit wynoszący do 20 % masowo azotu w stosunku do azotanu amonu w substancjach i preparatach wprowadzanych na rynek na ich terytoriach. Powiadają o tym Komisję i pozostałe państwa członkowskie.
---	--

(*) Dz.U. L 399 z 30.12.1989, s. 18.

(**) Dz.U. L 304 z 21.11.2003, s. 1.

(***) Dz.U. L 121 z 15.5.1993, s. 20.

(****) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, s. 1.”.